

За лихими владарями

Михайло Старицький

Ой коли б з тісної хати
Повставали ви, чубаті,
Та зирнули геть навколо –
В вас би серце похололо,
Не пізнали б навіть мами...
За лихими владарями!

Де ліси були темряві –
Там тепер пеньки коряві
Бовваніють лишаями:
Наче вугіль на пожежі
Без зеленої одежі...
За лихими владарями!

Де паслися вільно коні
По зеленій оболоні,
Геть оточеній лугами, –
Там тепер жидівські кози
Об'їдають хирні лози...
За лихими владарями!

Де родючих нив по полю
Селянину було вволю,
Тільки впорався б руками, –
Там тепер такі напасті,
Що й худоби ніде пасти...
За лихими владарями!

Де плеса ясні, чималі
З очерету виглядали,
Мов свічада з тії рями, –
Там тепер по кочковині
Шпацірують лише свині...
За лихими владарями!

Де в садках, немов віночки,
Мріли всюди хуторочки

З островерхими хатами –
Там смердять тепера тільки
Броварі й льохи горілки...
За лихими владарями!

Де Дніпра-Славути хвилі
Наші предки непохилі
Рвали вільними чайками –
Там тепер або калюжі,
Або мілі й виспи дужі...
За лихими владарями!

Де народ був рослий, сильний,
І моторний, і прихильний,
Як сміхом, так і піснями, –
Там тепер слабі, понурі
Люди ледве носять шкури...
За лихими владарями!